

paa de fleste Steder have nedsat Sognefogdernes Løn, efterat disse have mistet en særdeles omfattende Del af deres Forretninger derved, at Betvæsenets Bestyrelse er gaaet over til Sogneraadene. I de allerfleste Amtir er der nu tillige i den senere Tid blevet ansat enten gaaende eller ridende Politibetjente, og hvor det er Tilfældet, have Sognefogdens Forretninger i Politivæsenets Tjeneste Intet at sige. Ligeledes er Sognefogden en uundværlig Bestillingsmand, og det er netop ved Udpantnings- og Registreringsforretninger, at man ikke kan undvære ham; men det forekommer mig rigtignok, at naar hans Forretninger hovedsagelig indskrænktes sig til disse to Arter af Sager, kan man uden at gjøre nogen Nytte i disse Sager. I Kjøbstæderne er det jo Politibetjentene, der ere Stævningsmænd, og der vil i og for sig ikke være Noget til Ginder for at lade dem begge in corpore optræde ogsaa ved Advarselne; men jeg har dog fundet det naturligt, at man forsaavidt gav samme Regler for Landet og for Kjøbstæderne, saa at man ogsaa for Kjøbstæderne lod det være tilstrækkeligt at lade det gaa som hidtil, nemlig at Fogden sender en Politibetjent hen og giver Vedkommende den fornødne Advarsel. Det andet Punkt i Forslaget gaar ud paa, at der ikke skal kræves skriftlig Begjæring, hvis man nemlig vil kræve skriftlig Begjæring af disse Fruentimmer, der komme op paa Kontoret og fordrø et Underholdningsbidrag inddrevet, saa vil man virkelig komme til selv at skrive den hver eneste Gang, og det er dog vel ikke Meningen. Det vil være fuldkommen tilstrækkeligt, at hun kommer med Overværgens Resolution, og at Fogden skriver det korte Dekret om Udpantningen paa denne Resolution. Den tredje Afvigelse gaar ud paa, at det skal være Fogden, som ex officio skal udføre alt Fornødent i disse Sager. Dette ligger allerede i Lovforslagets § 5, sidste Punktum, og det er ogsaa Noget, som nødvendigvis følger af det praktiske Livs Kæv. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 skal jeg kun bemærke, at det formentlig kan ikke paaligge Fogden at bekoste de paagjældende Protokoller, men om det skal være vedkommende Politikasse eller vedkommende Sognekasse, skal jeg ganske henstille. — I det jeg saaledes anbefaler disse Forslag, skal jeg med Hensyn til de fra Udvalgets Side fremkomne Forslag for Dieblisset indskrænke mig til en eneste lille Bemærkning om Forslaget under Nr. 23, som gaar ud paa at forhøje Betalingen for disse Forretninger. Jeg tillod mig ved første Behandling at udvilde de særdeles væsentlige Ulemper, som følge af, at den nu gjældende Betaling for Udpantningsforretninger er saa overmaade lav, og det har derfor været mig særdeles tilfredsstillende at se dette Forslag fremkomme fra det ærede Udvalgs Side. Jeg tror, at den Forhøielse, der her er bragt i Forslag, vil være tilstrækkelig til at

modvirke den nu saa almindelige Utilbøielighed til at betale navnlig Skatter i rette Tid.

J. Madsen: Jeg har bedet om Ordet for at omtale et Par Endringsforslag, som den ærede Ordfører ikke har kunnet gaa med til at stille, og jeg skal da først berøre Forslaget under Nr. 6, som gaar ud paa, at Nr. 10 litr. a i § 1 skal udgaa. Som ærede Medlemmer ville se, er dette en ny Post, der er dragen ind under de Beløb, som kunne fordres inddrevne ved Udpantning, nemlig saadanne Fordringer, der have hos en og samme Skyldner paa Betaling for Løsøre, der er kjøbt ved offentlig Auktion. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Octavius Hansen) har allerede omtalt dette Forslag, og jeg skal dertil knytte et Par Bemærkninger. Jeg skal da navnlig først fremhæve, at saadanne Løspreauktioner i Almindelighed afholdes over ubetydelige Gjensande, der ikke have nogen stor Verdi, og som følge deraf er det ogsaa meget almindeligt, at Inkassatoren ved slige Auktioner tager imod ethvert Bud, som bliver gjort, uden at se saameget paa Kjøberens Vederhæftighed. Det kan derfor let indtræffe, at Kjøberen er ude af Stand til at betale til den i Konditionerne fastsatte Tid; men i de Tilfælde, hvor Uformuenhed er Aarsagen til, at Skyldneren udebliver med Betalingen, forekommer det mig høist uheldigt, at Beløbet kan inddrives hurtig og ved Udpantning. Den ærede Ordfører bemærkede, at det vilde blive kostbarere for Skyldneren, naar det blev inddrevet ved den almindelige Rettergang, end naar det blev inddrevet ved Udpantning, og dette kan jeg gjerne indrømme; men paa den anden Side bliver der ikke gjort Udlæg hos Skyldneren, før der først er prøvet Jorlig, og jeg tror at have Erfaring for, at der i saadanne Tilfælde i Reglen enten bliver indgaaet Jorlig for Jorligskommissionen, eller ogsaa bliver vedkommende Skyldner paa en eller anden Maade — for det Meste ved Laan hos Naboer — sat i Stand til at betale, inden der bliver gjort Udlæg for Fordringen; paa den Maade kommer han jo kun til at betale det ubetydelige Gebyr for Jorligsforretningen, hvilket ikke er synderlig mere, end der vil medgaa, naar der skal gøres Udpantning hos ham. Da dette, som jeg allerede bemærkede ved første Behandling af Lovforslaget, tillige er en ny Post, og da jeg tillige dertil finder en Slags Uligged, idet denne Inddrivelsesmaade kun er fastsat for Fordringer indtil 50 Rd., hvormod den ikke bliver gjort gjældende overfor Kjøbere, som skyldte over 50 Rd., har jeg i Forening med tre andre Medlemmer af Udvalget foreslaaet, at dette Nr. 10 a skal udgaa, og jeg vil anbefale dette Forslag til Vedtagelse. — Det andet Forslag, jeg vil omtale, er Forslaget under Nr. 8, som angaar den Fordring, der have hos Joderværter efter Mønstingskommissio-